

שבוע שעבר עמדנו על ניתוח היחסים שבין יהונתן לדוד. נתחיל בפרק י"ח פסוק ו'.

שאל נעלב מאוד מהעובדה שהנשים אומרות ששאל היכה "רק" באלפים, ודוד ברבבותיו. הוא אומר שנתנו לדוד יותר ממנו, וזועם באומרו תנו לו את המלוכה כבר, ואני אלך הביתה. אפילו, בהמשך, כתוב כי שאל נהיה עיין מאוד כלפי דוד.

התנ"ך הוא שליש סיפורים, שליש שירה, שליש נאומים. שירה בתנ"ך לא עבדה על חרוזים, אלא עם תקבולת. דוגמה: שמע בני מוסר אביך, ואל תיטוש תורת אמן.

יוסי לשם (חוקר) מציע בסיפורנו כי שאל בכלל בכלל לא מבין את הנעשה בסצנה זו. טענה זו מראה לנו כי שאל היה טרוד מאוד. אולי גם עצבני. הוא חיפש על מה להיתלות. נעברו כעת לפסוק י':

רוח ה' רעה פלחה את שאל, והוא משתגע (=מתנבא). הוא מנסה לזרוק עליו פעמיים את החנית, ודוד מצליח לברוח בשתי הפעמים – מה שמעורר את פחדו של שאל מאוד, הוא רואה כי ה' עם דוד ולא איתו.

קושי כרונולוגי: שאל קודם זורק ורק אז מחליט שזה כדי לפגוע בדוד. זה נועד כדי להראות לנו שזה אימפולסיבי, הוא השתגע. אין לו מטרה של ממש לפגוע בדוד.

שאל מחליט מהר מאוד להעביר את דוד לראש גדוד במקום להיות כ"כ קרוב אליו.

בפסוק ט"ו כתוב ששאל "יגר" מדוד. אנחנו חייבים להניח ש"ויגר" זה יותר חזק, דרמטי, מ"וירא". הוא מחליט לשים את דוד בשדה הקרב, במטרה שהוא ייפול באחת המלחמות. הוא נותן לו את ביתו. מציע לו את מירב, אך דוד עונה שאין הוא ראוי לקבל את ביתו של המלך!

מירב בסופו של דבר מתחתנת עם עדריאל המחלתי. החוקרים חולקים איך הדבר קרה, כשאפשר לומר ששאל העביר אותה לעדריאל מיד כי דוד סירב. והאופציה השניה היא שהוא משקר לו, מרמה אותו, כמו לבן ליעקב עם רחל ולאח.

מיכל אוהבת את דוד – מדובר בפעם היחידה בתנ"ך שבה אישה אוהבת את בן זוגה. שאל אומר לעצמו, אולי זה ידרבן את דוד להסכים להתחתן עימה.

שוב, שאל מציע, ודוד מסרב מאותה סיבה. שאל עונה לו ואומר שהוא לא צריך מוהר. בימי קדם היו קונים את האישה מידי אביה ע"י תשלום, אבל חז"ל שינו את זה לכתובה – משלמים לאישה, לא לאבא שלה.

שאל מציע לדוד לשלם לו ע"י עורלות פלישתים, כי לדבריו של דוד אין לו כסף. המטרה הנסתרת שלו היא שדוד ימות בקרב עם הפלשתים. דוד כמובן לא מת, ומגיע עם העורלות ששאל דרש, והם מתחתנים – כהבטחת שאל. נשים לב ששאל ביקש 100 עורלות, ודוד הביא לו 200. למה כתוב 200 ולא כמו ששאל ביקש? כי הוא מביא לו כפול מכמה שהוא מבקש, הרבה יותר.

שאל שוב מבין שה' עם דוד, עד כדי כך שהתנ"ך אומר: וַיֹּאסֶף שְׂאוּל, לֵרֹא מִפְּנֵי דָוִד--עוֹד; וַיְהִי שְׂאוּל אֵיב אֶת-דָּוִד, כָּל-הַיָּמִים. שאל נהיה אויב של דוד.